

№ 1/666

РХЧ 387/1

განმოძრავი დიალექტი

ISBN 978-9941-0-5716-8

9 789941 057168

00000000
00000000

ჰუკი

გაღმა ხედავ? - ჭუკებია,
ქათმებს ეჭუკებიან:

- წუ გაგვამხელთ უფროსებთან,
არ მოსწოდებათ აქ ყურიო,
გვსურს კაკანი შევისწავლოთ,
სულ არ მოგვწონს ყურყურიო.

როდის მოვა თოვლის პატა

მაშინ, როცა დეკემბერი წავა,
გზას დაუთმობს იანვარს და თოვას,
პატარებო, ახალი წლის ღამეს,
თოვლის პაპა საჩუქრებით მოვა.

ყველაფერი დაუჯერეთ მშობლებს,
სწავლით გული გაუხარეთ, თორემ,
თოვლის პაპა ურჩ და ზარმაც ბავშვებს,
დამიჯერეთ, უსაჩუქროდ ტოვებს.

უმაღლესი ფინანსი

- ფინანსია, ფინოვ,
ნუ მიპურდავ ძალებს,
ზამთრისათვის გიქსოვ
ნინდებსა და კაბებს.

- ნუ ირჯები უქმად,
შენთვის არვის უთქვამს? -

ნინდებსა და კაბებს
არასოდეს ვიცვამ,
სიცივისგან ჩემი
თბილი ქურქი მიცავს.

შემოდგომა

რა ჯობია შემოდგომას,
საწნახელზე შემოდგომას?!

ჩურჩხელებით სავსე ძელებს,
ციცქა გულებს რომ გვიძგერებს.

ჩირებს, კოხტად ამძივებულს,
თოკს, ჩამიჩით დამძიმებულს.

სავსე ბეღლებს და ნალიებს,
ქვევრებს, ლვინო რომ დალიეს.

ზვინებს, ცამდე აკიდებულს,
აკიდოებს - დაკიდებულს.

ფოთლებს, ჭრელად მოფარფატეს,
არემარე რომ დახატეს.

რა ჯობია ხვავიან და
ბარაქიან შემოდგომას?!

რთველში “მრავალუამიერს” და
საწნახელზე შემოდგომას?!

万圣节主题蛋糕

კოკლოზინა

აღარ მინდა ამდენი
 სტაფილო და ჭარხალი,
 გავიზრდები ისედაც
 ლონიერი, მაღალი.

ჩემი ძაღლი გინახავთ? -
 ძლიერია, ჭკვიანი.
 აბა, ჰეითხეთ თუ უყვარს
 ბოსტნეულის წვნიანი?

ნუნკი თაგვი რომ გვიმზერს
 ცალი თვალით სოროდან,
 აბა, ჰეითხეთ, ყოფილა
 ერთხელ სტომატოლოგთან?

მე კი მეუბნებიან,
 გაიფუჭებ კბილსაო,
 თუ ყოველდღე დაკვნიტავ
 კანფეტებს და თხილსაო.

ის მაჭამეთ, რაც მიყვარს,
 რაც არასდროს მწყინდება,
 რა ჯეობია, ყელი რომ
 ჩამიკულოზინდება.

ମର୍ମର

ობობა ვარ,
რვაფეხა და რვათვალა,
თუ არ გვერათ,
დამაკვირდით, დათვალეთ!

კარგად ვხედავ,
ჩემს რვავე თვალს - სიკეთე,
სათვალესაც
არასოდეს ვიკეთებ.

მქსოველი ვარ,
არ მჭირდება ჩხირები,
ფეხებშიაც
არვის არ ვეჩხირები.

არ გევონოთ
ვტრაბახობდე, მარდი ვარ,
ცოცვაც ვიცი,
სიმაღლეზეც აცდივარ.

სათამაშოდ
არასოდეს მცალია,
აბლაბუდის
ქსოვა მიყვარს ძალიან.

კარიერი

სტომატოლოგს შესჩივლა
პანანინა ნიამ:
- ჩემი თეთრი კბილები
შემიჭამა ჭიამ.

შემძერალიყო ატამში,
ან დაშაქრულ ბალში,
თუნდაც სულ გადაეხრა
ჩემი ეზოს ვაშლი, -

არ გავუბრაზდებოდი,
გეფიცებით დედას,
ჭიასაც ხომ სჭირდება
სათანადო კვება?

მაგრამ ჩემი კბილები
რა ნამუსით დახრა?
აი, როგორ ვანანებ,
თქვენ თვითონაც ნახავთ!

მხრებს იჩეჩავს ექიმი:
- რა მატლი და ჭია?
შენ რაც ჭია გგონია,
კარიესი ჰქვია!

ხარტები

ჩხუბობს ორი წინილა,
 თითისტოლა, პანია,
 ჭია ვეღარ გაიყვეს,
 არის განამანია.

ეს რომ ნახა მამალმა,
 წყენა ვეღარ დამალა, -

ისე ჩაუნისკარტა
 პანანინა წინილებს,
 მოიბუზა ორივე,
 საცოდავად წივნივებს.

გაიფხორა კრუხი და
 შვილებს გამოესარჩილა,
 ფრთები გადააფარა,
 მამალმა კი ესა თქვა:

- მოფერებას ავიბებს,
 ჭკუა რომ დაარიგო,
 ერთი ჭია, ხარბებმა,
 ძმურად როგორ გაიყონ!

ხაჭაპური

აი ცომი,
ყველის გუნდა.
ხაჭაპური
ყველას უნდა!

გარჯა ვის არ
ეზარება?
გააბრტყელოს
ცომი ხელად!

- შიგ რას ჩავდებთ?
- ბლომად ყველსა!
ცომს გადავკეც-
გადმოვკეცავთ!

- მერე?
- ღუმელს
გავახურებთ,
გამოვაცხობთ
ხაჭაპურებს!

ՆԱՊՈՅԱԿԱ
ՑՈՎՈՒԹՅՈՒՆ

გიგუა და დათას წერილი წას

პატივცემული ცაო,
მოგმართავთ დიდი თხოვნით:
გამოგვიგზავნეთ ბავშვებს
მონატრებული თოვლი!

ნუ მოიმარჯვებთ საცერს,
დაუშვით ფთილა—ფთილა,
სამი დღე—ღამე ბარდნოს,
ოლონდ, იყავით ფრთხილად, —

არ შეერიოს წვიმა,
ცაო, თოვლ—ჭყაპით, აბა,
რას ვიგუნდავებთ, ან რა
თოვლის ბაბუებს დავდგამთ?!

წერილს ხელს ვაწერთ ქვემოთ
ძმები, — გიგუ და დათა,
რომ შეგანუხეთ თხოვნით,
დედიკოსთან ნუ გაგვთქვამთ!

ყოჩი

ყოჩივარდა
გაყოყოჩდა,
ყოჩი ვარ და
ამიტომო,
გაზაფხულის
ყვავილებმა
თავი აღარ
გამიტოლონ.

იამ გულში
გაიფიქრა,
შენი ტოლი
როდი ვარო,
გაზაფხულის
მახარობლად
სულ პირველი
მოვდივარო.

ବେଳାପରିମାଣ
ବେଳାପରିମାଣ

მარტორქა

გაგონილა, მარტორქავ,
ჭამა მუდამ მარტოეა?!

სხვებსაც გაუნანილე!
ვერა ხედავ? მელია
გაძვალტყავებულია,
სარჩო შემოლევია.

დამიჯერე, მარტორქავ,
არ იქნება ურიგო,
შენი საჭმელ-სასმელი
სხვებსაც რომ დაურიგო.

არ მოიშლი ძუნნობას? -
დაგცინებენ ბავშვები.
სუქი-სუქი, მსუქანავ,
უმეგობროდ დარჩები!

ნათა ჭანაშია გამოძერნილი ლექსერი

ყოჩი

კოკლოზინა

ხადაპური

კარიები

ხარჯები

მარტორქა

ჰუცი

ორნად

უმაფური ფისო

შემოდგომა

გიგუს და დათას ნერილი წახ

როფის მოვა თოვლის პაპა

ნანა მელქიძე – ილიასტრატორი

სანდორ დარსხველიძე – ფოტოგადაღებელი

ხოლო ტარუაშვილი – კომპიუტერული უზრუნველყოფა

© ნათა ჭანაშია – „გამოძერნილი ლექსერი“

დაინტერეს შპს „უავორიტი პრინტი“